

ODRZUCAĆ (295) *vb impf*

o oraz a jasne.

inf odrzucać (37). ◇ *praes 1 sg* odrzucam (19). ◇ *2 sg* odrzucasz (9). ◇ *3 sg* odrzucą (58). ◇ *1 pl* odrzucamy (30). ◇ *2 pl* odrzucacie (9). ◇ *3 pl* odrzucają (55). ◇ *praet 1 sg m* odrzuciałem, -m odrzuciał (2). ◇ *3 sg m* odrzuciał (9). ◇ *3 pl m pers* odrzucali (10). ◇ *fut 1 sg m* odrzucać będę (1). ◇ *2 sg m* będziesz odrzuciał (1). ◇ *imp 2 sg* odrzucaj (14). ◇ *2 pl* odrzucajcie (1). ◇ *con 1 sg m* bych odrzuciał (2). ◇ *3 sg m* by odrzuciał (11). ◇ *1 pl m pers* byśmy odrzucali (3). ◇ *3 pl m pers* by odrzucali (2). ◇ *impers praes* odrzucą się (1). ◇ *praet* odrzucalo się (1). ◇ *part praes act* odrzucając (20).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w. s.v. odrzucić.

1. Powodować, aby coś znalazło się nie na swoim poprzednim miejscu, przebywając drogę w powietrzu; *abicere Cn [co]* (3) : (*marg*) Pijawki odrzucać. (–) Pijawką gdy łye przypije/ połów iey plufkęw ną głowę/ wnet odpádnie *SienLek* 154.

a. *Odkładać jako nieprzydatne* (2) : A ták/ iż nie tylko kordow ktore przedtym mieli Apoštołowie iego/ od nich nie odpáfował/ áni im ich odrzucáć/ ale rádzzey kupić kazał *CzechRozm* 234, 234.

2. Mieć negatywny stosunek; *abdicare, abicere, abnegare, abrogare, improbare, recusare, redigere, reicere, reprobare, repudiare, respuere Cn* (280) :

a. *Wobec ludzi: nie przyjmować, nie tolerować; potępiać; excludere, spernere Vulg; abominari, recusare PolAnt [kogo]* (37) : *WróbŻółt* 67/31; przedię mamká do dzyecyęcyá musi być/ do ktorey rodzicowye łyny łwe odładzáyą łami ye odrzucáyąc/ yákoby nye łwe/ ále cudze *GliczKsiqż* D2; *BibRadz Hebr* 12/25; A przeto ktory to odrzucá/ nie odrzucáć człowieká/ ále Bogá *WujNT* 1.*Thess* 4/8, *Apoc* 3 arg.

W przeciwstawieniu: »znosić ... odrzucać« (1): Gdzie też to pokázuie/ iż złych znośić potzrebá [!]/ á nie odrzucáć *CzechEp* 41.

Zwroty: »precz odrzucać« (1): Potępiamy tedy/ gánimy y od nas odpędzamy włyftki te ktorzy zwierzchnością gárdzą/ y vrzędowi nie połłufzni łą. Tákże też precz odrzucamy przeciwniki Rzeczypołp. odporne y niezbożne wżeteczники y łotrołtwá. *WujJud* 215.

»od siebie odrzucać« (1): wczymnie znałem, abys WKM Pana Gnieznińskie^{go} od siebie odrzucac raczył *ActReg* 106.

»odrzucać na stronę« (1): Zdami się przeto żeby Krol IM nieodrzucał go nastronę *ActReg* 110.

Szereg: »nienawidzieć a odrzucać« (1): wálzy bráćia ktorzy was nie nawidzieli/ á odrzucáli [*odio habentes vos, abominantes vos*] dla imienia mego/ mowili *BibRadz Is* 66/5.

a. *Wykluczać ze społeczności [z czego]* (1) :

Szereg: »odrzucać albo odcinać« (1): W czym pilnie fie wyłtrzegáć mamy/ ábyłmy przed czáfem nikogo niepołádzáli/ ábyłmy nieodrzucałi/ álbo nieodcínáli z kościoła tych/ ktorych Pan Bog wyrzucić niechce *WujJudConf* 139v.

β. *Nie chcesz być pod czyjś władzą* (1) : [*Bóg rzekł do Samuela:*] Vsłuchay ludu prołżącego: boć nie ćiebie/ ále mnie odrzucáią [*abiiciunt*]/ áby niebyli pod moim Krolełtwem. *ModrzBaz* 75v.

γ. *O Bogu: nie obdarzać łaską; repellere, proicere Vulg* (25) : Dla tego powłtań miły panie y czemu łpifz/ [...] Powłtań á nieodrzucaj nas do łzczátka. *WróbŻółt* 43/23; *MurzNT* 96; *KrowObr* 80;

RejPosRozpr b3v; Boże mój/ przecz odrzucałz śmętną dużę moię? *KochPs* 132; Tobie fię wżytkiego oddaie/ nie rącz mię odrzucać. *LatHar* 653, 217; *WujNT* 556.

W przeciwstawieniu: »odrzucać ... przyjmować« (2): Ták Pan Bog karze grzeźnego/ [...] Hárde odrzuca śprawiedliwie/ powolne przyjmuie łáfkáwie. *ArtKanc* A13, M.

Zwrot: »odrzucać od miłosierdzia« (1): A wyłuchay moy miły Pánie nędzną próśbę moię/ á nie odrzucay mie od miłofierdzya fwoiego świętego. *RejPos* 202v.

»odrzucać od siebie« [szyk zmienny] (5): *WróbŻółt* 70/9; Niechćiędzy mię dziś w ośtátniędzy potrzebie/ Mój wieczny pánie/ odrzucać od siebie. *KochPs* 31; Nie odrzucay mię od siebie/ ále mię przyimi ku łobie *ArtKanc* M, A14, N.

Szeregi: »ganić i odrzucać« (1): Abo czemu onych gánił y odrzucał ktorzy go [szabat] zá Ezáialzá pilnowáli *CzechRozm* 72v.

»odrzucać a zhańbiać« (1): Teraz záś nas odrzucałz á zhańbyałz nyewyem przez *LubPs* Mv.

W przen [od czego] (8) : Owłzem od oczu śwych świętych odrzucałz káždego/ A nie dopuźczáłz przed łobą mielzkác wżetecznego. *LubPs* B4; A iż Bog łam iednych do kámienia te⁸⁰ przywodzi/ y ná nim ie buduie/ drugie od niego odrzuca *CzechRozm* 113.

Zwrot: »nie odrzucać od oblicza swego« [szyk zmienny] (6): [prorok] profi pokornie [...]/ aby iego nie odrzucał od odblicza śwego *WróbŻółt* Y2; *MurzHist* K4v; A mężá ktorzy prágnie krwie bliźniego fwoiego/ Záwždy ty Pánie odrzucałz od oblicza twego. *LubPs* B4; *LatHar* 140, 165, 614.

b. Wobec elementów abstrakcyjnych [w tym: kogo (zwykle twórcę nauki a. autora tekstu), co (236)] (243) :

a. Oceniać jako niesłuszne, niepotrzebne (o elementach systemu religijnego, czasem jako nie pochodzące od Boga); niekiedy też: w związku z tym odpowiednio postępować; lekceważyć; abicere *Vulg*, *PolAnt*, *Modrz*; **reicere** *PolAnt*, *Modrz*; **abdicare, devitare, repellere, spernere** *Vulg*; **confutare** *Mącz*; **repudiare, respuere** *Modrz* (231) : Y o załlugach nyemáłz łporu myędzy námi/ tych nikakye nye odrzucamy/ też y wycznego żywotá. *KromRozm I* [H3], L4v; *MurzHist* H; *MurzNT* 38v; *KromRozm II* h3, r2; *KromRozm III* F, Fv, F2; *LubPs* Ev; *KrowObr* 62, 187; Bo ktho mądrość y vmienie odrzuca/ niełfczeńny tho iel *Leop Sap* 3/11; *BibRadz Prov* 3/11; *Mącz* 141c; kto święte odrzuca/ łámego pána Kryłtułá odrzuca. *WujJud* 72 marg; Modlitwy/ połty y inłze dobre vczyunki odrzucáią/ áłbo ie háńbią y znieważáią *WujJud* 133v, 1v, 6v, 22, 28, 31 [3 r.] (51); *WujJudConf* 64v, 67v; *RejPosRozpr* b3v [2 r.], c3, c3v; *RejPosWstaw* [143⁴]v; Zydowinowie wżytek Nowy tełtáment odrzucáią. *BudNT przedm* a6, *przedm* bv marg, c4v, 1.Tim 4/7, 2.Tim 2/23; ábych fię Bogu nieopátrznie nie łprzećiwiáł: y bez przycżyny tego Syná iego Iezulá Chriłtułá nie odrzucał. *CzechRozm* 66v, 23v, 29v, 30, 72 [2 r.], 73 (22); wiele I.M.X.K. w śwym przećiw mnie (procz tego co fię w pierwłzych książkách odrzucáło/ y co fię dla przedłżenia rzeczy opuźćić muśi) piłániu nákládl *CzechEp* 103, 93, 117, 130, 219, 222, 355; *NiemObr* 130, 157, 171; *ReszPrz* 22, 40, 77; *WujNT przedm* 6 [2 r.], s. 193, 222, 223, 319 (23).

odrzucać od czego [= uważać za niepotrzebne do czegoś] (1): żeby Páweł S. tu y w liście do Rzymian/ odrzucał od wśprawiedliwienia zgołá wżytkie vczyunki dobre. *WujNT* 658.

odrzucac czym [= argumentując czymś] (3): *CzechRozm* 68v; Iż ná słowie Bożym przestawiając wżytki ludzkie vstáwy nim mamy odrzucac *CzechEp* 116 marg; Co on powiedział/ przypomniałszy *ex apocriphis* bajkę iákąś/ którą tym odrzuca iż iey w łowie Bożym nie mářz. *CzechEp* 133.

Ze zdaniem dopełnieniowym [w tym: z zapowiednikiem to (2); zaimek względny (2), iż (1)] (5): Iż ludżyom obojá olobá śwytołci bywa daná/ nye gányę áni odrzucam/ y owłsem mogłbych ten zwyczaj dżyerżec. *KromRozm I* G3; á gárdżá y odrzucáią to/ czego poznac prawdziwie nie mogą. *CzechRozm* 99; *CzechEp* 103.

W połączeniach szeregowych (5): *LeovPrzep* a3v; á zaráz wżyřtkie ty^m przeciwné błędy y odřczepieńřtwá iákieżkolwiek od Kořćiołá potępione y odrzucone/ y przekłete/ ia takież potępia^m/ odrzuca^m/ y przeklina^m. *WujJud* 27; Któremu Teřtámentowi/ gdy kto wierzy y ná nim przeřtawá/ tákowy pieczęćiami iego nie gárdźi/ onych nie zániedbawá/ áni odrzuca: boby ten y lámym Teřtámentem gárdźił: on łobie lekce ważył/ y ile w nim ieft on odrzucał *CzechRozm* 260v; *CzechEp* 232.

W przeciwstawieniach: »przyjmowac (4), obierac (2), byc posłusznym, nařladowac, pochwalac, trzymac się, więcej ważyć, wykonywac ... odrzucac« (12): Ieřliż tak yeřt/ [...] czemubyřmy dobrego nye nářladowáli/ á złe odrzucáli? *KromRozm I* [L3]v; *KrowObr* B2; Gdyż tymże řpofobem oni řtářřzych řwoich Křięgi przyjmowáli/ odrzucáiąc rzeřzy Piřmu ř. przeřiwné [!]/ á zgodne pochwaláiąc. *WujJudConf* 36; Iáko řie w tych řywociech záchowac y czo odrzucac á cze^{řo} řie trzymac mamy *RejPosWstaw* 21 marg; *CzechRozm* 98v, 100, 134v, 140v; A przedřię tácy iefteřmy ludźie/ iż [...] tyráńřtwu iefteřmy posłurźni/ á słuřzne drogi y řpřawiedliwořć odrzucamy. *ModrzBaz* 30, 2v, 143v; *CzechEp* 233.

W charakterystycznych połączeniach: odrzucac bajkę, bařni (2), błędy (2), Boga (2), ceremonije (6), chwale (bożę) (3), człowieka (2), czytanie (2), ćwiczenie, dekretaly, doktory (3), słuřzne drogi, gadki, historyjá, kapłáńřstwo, kazanie (pańřskie) (2), koncylija (2), krzyřmo, księgi (5), kwestyje, list(y) (2), mądrořć, Mojřesa (2), modlitwy (7), mszą (3), nabożeńřstwa, naukę (nauki) (6), obrazy, obrzezkę (obrzezanie) (4), obrzędy, odszczepieńřstwo, ofiarę (mszej řw.) (6), ojce, Pana (Jezusa) Krystusa (8), pismo (pisma) (apostolskie, boże, řwięte) (7), podanie apostolskie (2), postanowienie, posty (4), prawdę, przełozenie, przykazanie kořćielne, nowe przymierze, radę, rozkazania, sakramenty, sekty, słowo (słowa) (boże, obce) (6), słuřbę, sprawiedliwořć (7), starego Jadama, starożytnořć, szabat, řpiewanie kořćielne (2), řwiętořci, řwięte (2), tekst, terminy (4), Nowy Testament, Stary Testament, trądycije (apostolskie) (9), (dobre) uczynki (8), umienie, urząd ustawy (biskupie, boże, kořćielne) (11), wodę, niezboźne wszeteczniki, wyznanie wiary, zasługi (3), złe (3), zwierzchnořć, zwyczaj(e) (2), wieczny řywot; do końca odrzucac.

Zwroty: »precz odrzucac« [szyk zmienny] (8): Iedni chcą áby řłtnořć w trzech ofobách byłá/ Drudzy zálię [...] Twirdżá tak/ że w řłtnořci řá trzy Relácyie/ Trzeći precz odrzucáią ty trudne Queřtie. *Prot* C; *WujJud* 56, L13v; *WujJudConf* 73v, 214v; Ieřcze teź y to niemniey rozumowi ludzkie^mv przeciwná/ zá lámo řie Sobotnie proznowanie chwytac y zá dziełięćioro przykazanie/ á řzábátnie ofiáry y inřze Ceremonie precz odrzucac *CzechRozm* 101, 161v, 223.

»od siebie odrzucać« [szyk zmienny] (3): Ipráwiedliwósci iego nieodrzucałem od siebie [non repuli a me]. *Leop Ps* 17/23; *CzechRozm* 226, 249.

»odrzucać na stronę« [szyk zmienny] (13): Prziymuię tedy Doktory y oyce święte dokąd li[e] s flowem Bożym zgadzaią/ ále gdy sie nie zgadzaią/ [...] to wżyftko na ftron[ę] odrzucam. *KrowObr* B2; *LeopPrzep* a3v; Aleć to Antykryft vmie/ prawdziwe poćiechy wżytkie ná fthronę odrzucac/ á fáłszywe wynáydowac *GrzegŚm* 26; Przetoż w tym wżyftkim odrzucamy ná ftronę wżyftkie Rzymkie wftawy *WujJudConf* 62, 34, 84, 107, 147, 170v, 173; á dzyeci tež y podrołkow wiele/ ktorzy ćwiczenie á karanie/ z wporney złości á krnąbrności fwey/ niećirpliwie znalzaią/ owłzem ná ftronę odrzucaią. *RejPosWstaw* [41²]; *ModrzBaz* 143v; *CzechEp* 103.

Szeregi: »brzydzic się albo odrzucać« (1): Ták iże więc kto sie tymi fłowy brzydził/ álbo ie odrzucal/ iuz więc taki v nich bywał w podeyrzeniu. *SarnUzn* C2v.

»(nie, ani) ganic i (ani, abo) odrzucać; ganic odrzucając« [szyk 16;4] (19;1): *KromRozm I* G3; A ták ganimy y odrzucamy wżyftki niezbożne y wżeteczniiki/ ktorzy [...] zwykli mowic: że fnádny iest do Bogá przyftęp *WujJudConf* 91, 80v, 91, 114v, 116v, 170, 214v; Bo ia ták rozumiem/ iż żaden nawiętfzy przeciwnik/ ktory iedno teftament nowy przyimuie zá fłowo Boże/ tego ganic/ ábo odrzucac nie moze: y owłzem wżyftko to/ tákze iáko y ty wyzna. *CzechRozm* 12, 71v, 72, 80, 207v, 208; moje przełożenie y wykład/ ácz nieznacznie miánuiąc/ wżákze znacznie gani odrzucaiąc iy/ a fwoie zdanie wytawia *CzechEp* 267, 122, 289; *WujNT przedm* 14, s. 64, 733. [*Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.*]

»nie odrzucać ani lekce wazyc« (1): Iednak nieodrzucaamy dla tego áni lekce wazymy dobrych wczynkow *WujJudConf* 109. [*Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.*]

»odkładać i odrzucać« (1): Náprzod tedy odkładac to y odrzucac będe ná ftronę/ czego/ wiele I.M.X.K. w fwym przeciw mnie [...] pińaniu nákladł *CzechEp* 103.

»odrzucać i odwracać się« (1): Lecż ktoby prawdzie wychodzącey czći niewyrządzał/ á oney z wczćiwością słuźną nieprzyimował/ áleby ią odrzucal y od nieyby fię odwracal [respuat et aversetur]/ zá kogo iy poczytac mamy *ModrzBaz* 2v.

»odrzucać i przeklinać« (1): Ponieważ tedy Budny fáłszerz iáwny/ tego domyftu fwego opacznego/ niczym nie dowodzi/ [...] przetoż wymyftly iego słuźnie wżyfcy wierni odrzucac y przeklinac powinni *WujNT* 5.

»odrzucać i nie przyjmować« (1): Kto mnie odrzucal/ y nieprzyimuie [reiciens me et non accipiens] fłow moich/ ma kto iy fadzi. *BudNT Ioann* 12/48. [*Ponadto w przeciwstawieniach 4 r.*]

»odrzucać i strofować« (1): y owłzem wżyftki błędy y fekty temu przeciwne precż odrzucamy y ftofuiemy. *WujJudConf* 73v.

»(nie) wzgardzac (a. gardzić) i (ani) odrzucać« (4): Są tež trzeći/ ktorzy widzac fáłże y omyłki w Nowem Teftamencie [...] te pińmá/ zá podeyrzane/ wzgardzaią y odrzucaią *BudNT przedm* bv; A wżdy ci wrzędem nie gárdzą/ áni go od siebie odrzucaią/ ábo gi zá niepotrzebny máią/ gdyż przedfię y onym potrzebny iest. *CzechRozm* 249, 99; Od Nowacyanow/ Neftoryanow náuczył fię: *Confilia* powfzechne wzgardzac y odrzucac. *ReszPrz* 39. [*Ponadto w połączeniach szeregowych 3 r.*]

W przeni (1) : Ale iż to iest naprzednieyfzy rum: [...] ná fámym łowie bożym nie przeftawác (*marg*) Rum pierwfzy y nalzkodliwfzy, trzeba naprzod odrzucác. (-) *CzechEp* 111.

αα. *Nie czynić tego, z czym ktoś się zwracał; nie spełniać prośby, propozycji, nie podporządkowywać się nakazowi* (9) : Ieſly ze wyącz wyrozumyefch zeby Czeſzarz [...] nyeodrzuczał pokoyv. za thakymy thwemy perfuafiami Mozefz przyobyeczacz, yſch [...] *MetrKor* 38/502; Synu moy/ łuchayże ćwiczenia oycá twoiego/ á nie odrzucay náuki mátki twoiey. *RejPosWstaw* [41⁴], [41⁴]; Należy też ná wiernego Senatorá [...] niekręcić áni odrzucác wotowánia onych ktorziby dobrze wotowáli. *ModrzBaz* 28v, 28v, 29; Czemuż Oycze odrzucalz modlitwy me? *GrabowSet* H3.

W przeciwstawieniach: »odrzucác ... być posłusznym, wysłuchawác« (2): Pan Bog proſb S. ludzi nieodrzuca/ ále ich wyłuchawa *BiałKaz* Dv; Ktoremu [*Bogu*] niechćieli być poſłuźni oycowie náſzy: ále odrzucáli/ y odwracáli ſię ſercem ſwym do Egiptu *WujNT Act* 7/39.

ββ. *Kasować, unieważniać, zabraniać* (15) : *BibRadz Is* 1 arg, *Agg* 2 arg; *KuczbKat* 370; Ktoremi łowy nie odrzucác Bog żadnych ceremoniy áni ofiar Chrzeſćijánfkich *WujNT* 39; Zygmunt Król w iednoftáynoſć práwo grániczne przywodzi, tákfę odrzucá. *SarnStat* 460, 154.

W przeciwstawieniu: »odrzucác... zostawiac« (1): Ieſli też czego zákázował y co odrzucal/ tedy też nie odrzucal/ iedno cień/ á ciało iey [*właściwej rzeczy*] zoſtawiał. *CzechRozm* 71.

Zwroty: »precz odrzucác« (2): A wſzelke błędy przeciwnie prawdzie bożej y piſmv ſwiętemv (by náſtarſze były) precz odrzuczali y pylno wikorzemiali [!]. *SeklWyzn* 2v; *KuczbKat* 340.

»na stronę odrzucác« (1): Ná oſtátek/ w pierwfzey części tego Przykazánia [*ósmego*]/ też y nieprawdziwe zmyſlenie/ álbo obłudnoſć precz ná ſtronę ſie odrzucá. *KuczbKat* 340.

Szeregi: »nie brzydzić ſię ani odrzucác« (1): Ieſzcze gdyby [*obrzezanie*] wiecznym miało być/ tedyby ſie Bog nim niebrzydził/ áni go odrzucal *CzechRozm* 80.

»ganić ani odrzucác« [*szyk 1:1*] (2): Mnie ſie ták zda iż Apoſtołowie niezgoła we wſzyſtkich gánia obrzeſki áni odrzucáią/ ále tylko w pogániech *CzechRozm* 76; *WujNT* 63.

»odrzucác i potępiać« (1): Odrzucamy tedy y potępiamy polygámia/ wielożeńſtwo niezbożne *WujJudConf* 211.

»odrzucác i wykorzeniać« (1): *SeklWyzn* 2v cf »precz odrzucác«.

»wzgardzac i odrzucác« (1): Ani żebychmy tych rzeczy za ſwięte mieli/ ktore Pan Bog iako złoſciwe á potępione wzgardza y odrzucá. *BibRadz* *3v.

»zakazowác i odrzucác« (1): *CzechRozm* 71 cf *W przeciwstawieniu*.

γγ. *Nie wprowadzac do tekstu* (2) : Budny z Czechowicem fą ták niewſtydliwi/ że to łowo [*Chryſtusa*] odrzucáią/ á miałto niego/ Páná wtrącáią *WujNT* 603.

Szereg: »odrzucác i wymazowác« (1): Ty łowá/ Ktory był Káinánow/ Bezá ſmieie odrzucá y wymázuie *WujNT* 204.

β. *Przestawać się czymś zajmowác, zaprzestawać tego, w czym się trwało (uważając, że kontynuowanie byłoby niesłuszne, niepotrzebne); repudiare* *Mącz* (5) : Bo kto boiázn bożą zakladá/ ij odrzuczá/ dlugo w dobrym nietrwá *OpecŻyw* [192]v; wfanié w ie⁸⁰ miłóſierdzie odrzucáiąc/ odpowiedziál im [...] *MurzHist* F3v; ras około iednego ze wſzyſtkiey ſię chuci ſprzotku obieráią: a mało poczytawſzy ie odrzuczáią *KwiatKsiąż* L; *Mącz* 352d.

Zwrot: »odrzucać precz [czego]« (1): Repudio consilium quod primum interderam, Odrzucam precz pierwszego swego przed fię wzięcia. *Mącz* 445a.

γ. *Nie przyjmować ofiarowanego dobra* (7) : ktorzy zátwardzią ferce swe/ y dobrowolnie odrzucią łáfkę iego/ y gárdzą dobrotliwością iego. *WujNT* 529; *CiekPotr* 36.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Wízákże nie idzie to łtąd áby gdy oni odrzucią co im bywa dano/ áby Krystufowá łáfká tym niźczęć miała *WujJudConf* 261.

W połączeniu szeregowym (1): Kto tedy odrzuca gárdzi/ y nie chce brác/ łam łobie będzie winien. *KrowObr* 48.

Zwrot: »precz odrzucać« (1): ktory [grzech] dla tego odpuszczon niebywa/ iż [...] łáfkę Bożą precz odrzuca. *KuczbKat* 200.

W przen (2) : odrzuczaią lekarłstwo ktore pan Bog dał przeciw grzechu takowemu *SeklKat* K3v; *ZawJeft* 34.

3. Odmawiać prawa do czegoś [kogo od czego] (1) :

Szereg: »odstrychać i odrzucać« (1): Bo też wízytko piłmo święte to [że *Chrystus jest pośrednikiem do Boga*] wízędy o tym iednym świadczy/ á wízytkich inšzych od tego odstrycha y odrzuca. *CzechRozm* 210v.

*** *Bez wystarczającego kontekstu* (11) : Amolior, id est, recedo, Odstępuję/ Niechcę łie dáley ocz kušić/ też odtaczam/ odrzucam/ odkłádam ná łtronę. *Mącz* 229d, 161d, 162d, 234d, 324a, 333b, 352d, 411a; *Incilo* – Odrzuczám, ganię. *Calep* 520a, 5a, 907b.

Synonimy: **1.**, **2.** *odmiatać, odmietować, odmietywać*; **2.** *gardzić*; **b.a.aa.** *odmawiać*; **ββ.** *abrogować, derogować, głądzić, kasować, kazić, mazać, niszczyć, odwoływać, odzywać, psować, rewokować, tracić, znosić*; **β.** *niechać*; **3.** *odstrychać, odstrychnawać*.

Formacje współrdzenne cf RZUCIĆ.

Cf [ODRZUCAJĄCY], ODRZUCANIE, ODRZUCANY

MP, RS